

LES MINIERES

1. Eerst een goeie raad: trek maar je laarzen of een paar stevige stapschoenen aan. Volg nu de Rue de France naar links. In de bocht steek je over en neem je de overwelfde doorgang tussen nr. 2 en nr. 4 (Rue de Colivrenne). Hier begint het oude kerkpad (Ruelle du Curé).
2. Het smalle paadje loopt tussen heg, tuin en weiland door. Aan je rechterkant een grappig curiosum. Een doodeenvoudig houten hekje opgehangen aan een kolossale stijl van arduin, naast het ovenhuis van de pastorie. Hier werd lang geleden baron-vrouwenloper De My vermoord door een jalouse minnaar. Je komt nu op een tweesprong aan de voet van een reuzenspar, in al zijn geledingen overwoekerd met klimop. Volg het verwilderde wegeltje rechts ervan.
3. Het loopt vlak langs de bovenste kerkhofmuur, en achter het dodenhuisje. Op de hoek draait het scherp naar rechts en volgt de noordoostelijke kerkhofmuur naar beneden. Als je op het einde over de lage muur heen kijkt, zie je het vervallen grafmonument van de familie Furnaux, leverancier van ettelijke blauwe burgemeesters. Weer op de hoek buigt het pad haaks naar links. En vijftig meter verder neem je het ultrasnelle paadje dat tussen roestige afspanningen afdaalt naar de Rue de France. Beneden bij de straat waakt een nobele notenboom.
4. Volg nu de Rue de France naar links. Rechts van je het schilderachtige huis nr. 122. Het heeft een leien dak en in de zomer dragen de vensterbanken rijkelijk rode geraniums. Zowel de voor- als de zichtbare zijgevel zijn volledig met klimop begroeid. In de herfst een feest voor het oog.
5. Een eind verderop, net achter de Rue Joseph Sauvage, staat het verlaten douanekantoortje. Het is nu in privé-handen en de eigenaar heeft prikkeldraad aangebracht, nadat onverlaten een aanslag pleegden op de collectie waardevolle stenen die hij in het chalet bewaart. Aan de overkant van de weg, ter hoogte van de vroegere slagboom, staat een reusachtige, met klimop overwoekerde den. Onder de hulstboom in zijn schaduw zie je de bovenkant van een processiekruis, waarvan de stam stelselmatig ingekort werd wegens verrotting. Aan de stam van de den hangt het minuscule kapelletje met Maria en kind dat vroeger aan de voet van het kruis stond.

6. Zo'n 750 meter verder passeer je kilometerpaal 14. Achter de wei met de prikkeldraadomheining sla je rechtsaf. Het pad zwenkt naar links en je komt op een tweesprong. Rechts aanhouden. Voorbij het chalet aan je rechterkant (parkeergarage voor een caravan) duik je het mastbos in. Bij het uitkomen ervan, achter de eerste open plek en bij het begin van de tweede, neem je het tweede pad aan je rechterkant. Het wordt gemarkeerd door een tweelinghaagbeuk met ADF-pijl. Je daalt nu stelselmatig naar de Olenne doorheen een zeer gevarieerd loofbos.

7. Links en rechts van de weg duiken talrijk de zwerfstenen op waarmee dit bos bezaaid is en die vroeger voor de bouw van huizen gebruikt werden. Vandaar de naam Les Minières, de steengroeven. Met wat geluk zie je hier en daar woelssporen van wilde zwijnen. Op een bepaald moment dwars je een beekje, dat de kortste weg zoekt naar het dal. Het pad begint hier en daar op een uitgespoelde beekbedding te lijken. Het wordt vochtiger en steiler. Het laatststuk is verhard met steenslag en grind. In de diepte hoor je de Olenne stromen.

8. Tenslotte kom je uit op een verharde weg. Sla rechtsaf. Langs de Olenne, links onder je, zie je de gemeentelijke barbecue-installaties. De Olenne is een paaiplaats voor forel. Vissen verboden. Vlak voor de weg afbuigt naar rechts staat een (meestal geopende) rood-witte slagboom. Hier loopt de Olenne luidmurmelend onder de weg door. Daal even af langs weerszijden van het bruggetje en bewonder de prachtige bogen in natuursteen.

9. In de bocht achter de brug vertrekt een pad naar links, langs de Olenne. Ga niet rechts naar boven maar volg dit pad en na een vijftal minuten sta je voor een verroeste ketting die de Franse grens aangeeft. Links van je een oude grenspaal met de inscripties 1820, de N van Nederland en de F van Frankrijk. Je herinnert je natuurlijk genoeg van je vaderlandse geschiedenis om te weten dat de Hollanders bij ons de plak zwaaiden van 1820 tot 1830. Willem vond het blijkbaar

nodig zijn zuidgrens met het wulpse Frankrijk klaar af te bakenen. Bij één grenspaal is het in deze omgeving dan ook niet gebleven.

10. Terug naar de hoofdweg. Rechts ervan staan verkeersborden die je diets maken dat je in het Fôret Domaniale du Roy bent, dat de weg oneffen is over een afstand van 3,5 kilometer en dat auto's zich moeten houden aan 40 kilometer/uur. Langs deze weg kan het in de zomer behoorlijk druk zijn door wandelaars en barbecue-amateurs. Hij komt uit op de grote baan Winenne-Fellenne, niet ver voorbij de afslag naar Vencimont.

11. Je loopt een tijdje met de kabbelende Olenne aan je rechterzij tot je - vlak achter een viersprong - bij een groot grasveld komt met een monumentale, zeshoekige, overdekte barbecue (de Paddestoel), een zandbak en speeltuigen voor kinderen. Keer terug naar de viersprong. De weg rechts leidt naar Winenne. Sla linksaf en steek de Olenne over. Het pad splitst zich in twee. Het linkse gaat naar het voetbalveld van Fellenne, door het bos van de Grand Houdron. Neem het rechtse pad en begin aan de lange, langzame klim naar Fellenne. Bijna de hele klim lang zul je in de diepte, rechts van je, het gorgelen van een beekje horen. Het is de afwatering van Fellenne. De hoofdader vertrekt bij de wasplaats in de Rue Sauvage.

12. Het pad wordt steevast steiler. Links, boven je, zie je de lucht al door de bomen. Rechts, in de diepte, murmelt het beekje. Even een tip! Wil je op adem komen, keer je dan om en kijk in de richting vanwaar je komt. Doordat je voeten nu bergaf staan, ontspannen je kuitspieren. En bergaf kijken is ook psychologisch interessant. En dan kom je plots op een mooie open plek. Het pad wordt modderig en begint meer en meer op de bedding van een beek te lijken. Maar goed dat je je laarzen hebt aangetrokken!

13. De finale klim naar Fellenne! In de verte hoor je de dorpsgeluiden al. Maar eerst moet je nog langs een hindernis. Een drassig stuk, vol modder en water, links van een waardige eik. Deze poel vermijd je best. Neem het nauwelijks zichtbare paadje aan de rechterkant van de eik, dat met een boog om het moeras heenloopt.

14. Gevoelige neuzen vangen de onwelriekende afvalwatergeurtjes op van Fellenne. Je komt blijkbaar weer in de buurt van de mensen. In het mastbos loop je over een zacht naaldentapijt. Aan je linkerkant ligt een privé-vijver. Het malse graspad loopt nu tussen twee stacaravans door en komt uit in de bocht van de Rue Joseph Sauvage. In de verte zie je de kerk. Voorbij de

kerk sla je linksaf en daar is de vakantiewoning. Een flinke opkikker heb je beslist verdiend!